

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 785

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 22 noiembrie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 782 din 25 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	2–4
Decizia nr. 791 din 27 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a), art. 8, art. 10 alin. (1) și art. 31 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	4–7
Decizia nr. 821 din 4 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	8–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.107. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.486/2005 privind asigurarea pazei și protecției obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi	10
REPUBLICĂRI	
Legea nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 782**

din 25 septembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Nicoleta Drelciuc, Mirela Căjvăneanu, Doina Lehaci și Mihaiela Oanea, prin reprezentantul Uniunea Județeană din Învățământ, Sport, Cultură, Asistență Socială și Protecția Copilului „Pro-Educația” Suceava, în Dosarul nr. 4.082/86/2012 al Tribunalului Suceava — Secția civilă, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.233D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.234D/2012 — nr. 1.237D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Petronela Năstase, Elena Dărțu, Elena Forminte, Viorica Rodica Halip, Eleonora Ciornei, Dorina Mihai, Petronela Mosuleac, Elisabeta Seiciuc, Agripina Stan, Doina Țugui, Maria Ursulean, Aneta Stela Stamatin, Tecla Ciurla, Elena Nadia Nisioi, Mirela Mihaela Mihai și Gheorghe Sandu, de Anna Ștefură, Gina Cuciureanu, Violeta Hreceniuc, Didina Vasilescu, Ana Marina Zenoveiov, Carmen Tărăță, Vasile Roman, Gabriela Lungu și Doruța Mihaela Obreja, de Rodica Pentiu, Mariana Huțanu, Loredana Ungurianu, Brighite Rita Hanek, Cristina Cobzuc, Iuliana Strugariu, Adriana Sava, Aurica Rumpel, Elena Bolohan, Maricica Rusu și Angela Pădure, precum și de către Constantin Obreja, prin reprezentantul Uniunea Județeană din Învățământ, Sport, Cultură, Asistență Socială și Protecția Copilului „Pro-Educația” Suceava, în dosarele nr. 4.088/86/2012, nr. 4.091/86/2012, nr. 4.092/86/2012 și nr. 4.094/86/2012 ale Tribunalului Suceava — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor nr. 1.233D/2012 — 1.237D/2012.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.234D/2012 — nr. 1.237D/2012 la Dosarul nr. 1.233D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 18 iunie 2012, pronunțate în dosarele nr. 4.082/86/2012, nr. 4.088/86/2012, nr. 4.091/86/2012, nr. 4.092/86/2012 și nr. 4.094/86/2012, **Tribunalul Suceava — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.**

Excepția a fost ridicată de Nicoleta Drelciuc, Mirela Căjvăneanu, Doina Lehaci și Mihaiela Oanea, de Petronela Năstase, Elena Dărțu, Elena Forminte, Viorica Rodica Halip, Eleonora Ciornei, Dorina Mihai, Petronela Mosuleac, Elisabeta Seiciuc, Agripina Stan, Doina Țugui, Maria Ursulean, Aneta Stela Stamatin, Tecla Ciurla, Elena Nadia Nisioi, Mirela Mihaela Mihai și Gheorghe Sandu, de Anna Ștefură, Gina Cuciureanu, Violeta Hreceniuc, Didina Vasilescu, Ana Marina Zenoveiov, Carmen Tărăță, Vasile Roman, Gabriela Lungu și Doruța Mihaela Obreja, de Rodica Pentiu, Mariana Huțanu, Loredana Ungurianu, Brighite Rita Hanek, Cristina Cobzuc, Iuliana Strugariu, Adriana Sava, Aurica Rumpel, Elena Bolohan, Maricica Rusu și Angela Pădure, precum și de către Constantin Obreja, prin reprezentantul Uniunea Județeană din Învățământ, Sport, Cultură, Asistență Socială și Protecția Copilului „Pro-Educația” Suceava, în cauze având ca obiect „drepturi bănești”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu permit plata premiului anual pe anul 2010, drept cu caracter salarial apreciat ca fiind câștigat pe perioada de timp în care norma juridică în baza căruia a fost recunoscut era în vigoare și activă. Astfel, arată că legiuitorul a adus modificări unei situații juridice definitiv stabilite sub aspectul executării unei obligații aferente unui raport de muncă încheiat, iar ori de câte ori o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii celei noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii legi, aceasta trebuind să respecte suveranitatea legii anterioare.

Autorii excepției apreciază că premiul pe anul 2010 reprezintă un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel încât neacordarea sa reprezintă o veritabilă măsură de expropriere, contrară atât textului convențional menționat, cât și art. 44 din Constituție. În acest context, invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care s-a pronunțat în nenumărate rânduri, chiar și în cauze împotriva României, și care a statuat că dreptul de creanță reprezintă un „*bun*”, dacă este suficient de bine stabilit pentru a fi exigibil sau

dacă reclamantul poate pretinde că a avut cel puțin o „speranță legitimă” de a-l vedea concretizat. Or, lipsirea de dreptul de a mai primi vreodată sumele de bani aferente unui drept deja câștigat constituie o ingerință neconformă cu principiul protecției proprietății.

În fine, aceștia arată că prevederile art. 25 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, care prevedeau acordarea premiului anual acordat pentru activitatea desfășurată în timpul anului 2010, au fost abrogate prin art. 39 pct. w) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, act normativ în vigoare din data de 1 ianuarie 2011.

Totodată, prin Legea nr. 285/2010, în vigoare tot de la 1 ianuarie 2011, s-a prevăzut în mod expres, la art. 8, că premiul anual corespunzător anului 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011, iar prin această măsură se aduce atingere dreptului de proprietate, dreptului la măsuri de protecție socială, garantat constituțional, principiului neretroactivității, dar și statutului profesiei, așa cum acesta rezultă din dispozițiile art. 124 și 125 din Legea fundamentală.

Tribunalul Suceava — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 8 din Legea nr. 285/2010 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, care au următorul cuprins: „*Sumele corespunzătoare premiului anual pentru anul 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011, acestea fiind avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, potrivit prevederilor prezentei legi.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 16 referitor la egalitatea în fața legii, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 referitor la muncă și protecția socială a muncii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 125 privind statutul judecătorilor.

De asemenea, invocă și încălcarea unor prevederi cuprinse în reglementări internaționale, și anume: art. 17 cu privire la dreptul de proprietate, art. 23 pct. 3 cu privire la dreptul la o retribuție echitabilă și la protecție socială și art. 25 pct. 1 privind dreptul la un nivel de trai decent, cuprinse în Declarația

Universală a Drepturilor Omului; art. 1 pct. 2 și 4 privind dreptul la condiții de muncă echitabile și dreptul la o salarizare echitabilă din Partea I a Cartei sociale europene, precum și ale art. 4 și 20 din Partea a II-a privind dreptul la o salarizare echitabilă și dreptul la egalitate de șanse și de tratament în materie de angajare și profesie, fără discriminare în funcție de sex; prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. În legătură cu problematica examinării unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, a statuat că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.” Așadar, deși prevederile de lege supuse examinării nu se mai încadrează în fondul activ al legislației, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestora, având în vedere că raportul juridic născut între angajat și angajator nu s-a stins în privința acordării premiului anual pe 2010, odată cu plata lunară a salariului în cursul anului 2011, tocmai din cauza faptului că autorii excepției contestă, potrivit legii, o eventuală neexecutare a obligației privind premiul anual pe 2010, ceea ce califică situația în care se află aceștia ca fiind o *facta pendentia*.

2. Pe fond, Curtea constată că prevederile art. 8 din Legea nr. 285/2010 au mai fost examinate din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și internaționale.

În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 549 din 24 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 2 iulie 2012, Decizia nr. 670 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2012 și Decizia nr. 686 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2012, prilejuri cu care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a acestui text de lege.

Astfel, prin aceste decizii, Curtea a constatat că Legea nr. 285/2010 reglementează, după cum indică însuși titlul, salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, având deci aplicabilitate limitată doar în anul 2011.

Cu privire la criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea a constatat că prevederile art. 8 din Legea nr. 285/2010, prin conținutul lor normativ, nu vizează efectele juridice stinse ale unui raport juridic născut sub imperiul legii vechi, pentru a fi posibilă constatarea încălcării principiului neretroactivității legii. Curtea a reținut, totodată, că majorarea salarială din anul 2011, rezultată ca urmare a includerii premiului anual din 2010 în salariul/solda/indemnizația de bază, este acordată și în continuare, dovadă că de la 1 ianuarie 2012 a rămas în plată același nivel al retribuției, în condițiile în care legiuitorul a ales să nu acorde niciun premiu anual pe anul 2011.

De asemenea, prin deciziile menționate, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate se aplică în egală măsură întregului personal din sectorul bugetar și că nu se poate vorbi despre drepturi fundamentale atunci când se reclamă încetarea acordării unui astfel de stimulent sau drept salarial suplimentar cum este premiul anual, așa încât nu este incident art. 41 din Constituție, care garantează salariaților dreptul la salariu.

Curtea a constatat că nu poate fi reținută nici încălcarea prevederilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate privată, întrucât legiuitorul, prin art. 8 din Legea nr. 285/2010, a prevăzut ca sumele aferente premiului anual pentru anul 2010 să fie avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din

sectorul bugetar, prin includerea acestora în salariul/solda/indemnizația de bază a angajatului, potrivit reglementărilor din aceeași lege. Premiul anual pe anul 2010 reprezintă o creanță certă, lichidă și exigibilă, pe care angajatul o are asupra angajatorului public și constituie un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, dar textul de lege criticat prevede, în același timp, doar modalitatea prin care statul urmează să își execute întru totul această obligație financiară, în forma arătată mai sus, fără a fi afectate în niciun fel cuantumul sau întinderea acestei creanțe.

Curtea a reținut că dispozițiile art. 124 și 125 din Constituție nu sunt incidente în cauză. Astfel, Curtea a observat atât faptul

că dreptul bănesc la care se referă textul de lege criticat nu a fost acordat în considerarea unei categorii socio-profesionale speciale, ci întregului personal din sectorul bugetar, cât și faptul că textele constituționale invocate se referă la judecători, iar nu la alte categorii de personal. În final, Curtea a reținut și lipsa de relevanță a actelor Uniunii Europene invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Nicoleta Drelciuc, Mirela Căjvăneanu, Doina Lehaci și Mihaiela Oanea, de Petronela Năstase, Elena Dărcu, Elena Forminte, Viorica Rodica Halip, Eleonora Ciornei, Dorina Mihai, Petronela Mosuleac, Elisabeta Seiciuc, Agripina Stan, Doina Țugui, Maria Ursulean, Aneta Stela Stamatina, Tecla Ciurla, Elena Nadia Nisioi, Mirela Mihaela Mihai și Gheorghe Sandu, de Anna Ștefura, Gina Cuciureanu, Violeta Hreceniuc, Didina Vasilescu, Ana Marina Zenoveiov, Carmen Tărăță, Vasile Roman, Gabriela Lungu și Doruța Mihaela Obreja, de Rodica Pentiu, Mariana Huțanu, Loredana Ungurianu, Brighite Rita Hanek, Cristina Cobzuc, Iuliana Strugariu, Adriana Sava, Aurica Rumpel, Elena Bolohan, Maricica Rusu și Angela Pădure, precum și de către Constantin Obreja, prin reprezentantul Uniunea Județeană din Învățământ, Sport, Cultură, Asistență Socială și Protecția Copilului „Pro-Educația” Suceava, în dosarele nr. 4.082/86/2012, nr. 4.088/86/2012, nr. 4.091/86/2012, nr. 4.092/86/2012 și nr. 4.094/86/2012 ale Tribunalului Suceava — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 791

din 27 septembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a), art. 8, art. 10 alin. (1) și art. 31 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Tiberiu Simion în Dosarul nr. 9.895/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 621D/2012.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, avocatul Anamaria-Gabriela Chelaru, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, și pentru partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, consilierul juridic Mihai Ionescu, cu delegație depusă la dosar.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care susține admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că prevederile art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 definesc generic o categorie de persoane, cea de

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a), art. 8, art. 10 alin. (1) și art. 31 alin. (1)

lucrător al Securității, fără a face o diferențiere între acestea, în raport cu funcțiile deținute. De asemenea, nu sunt precizate condițiile în baza cărora o persoană poate fi verificată pentru acțiuni desfășurate în trecut, în îndeplinirea ordinelor superiorilor și a atribuțiilor de serviciu, aspect de natură să aducă atingere dreptului la demnitate și la reputație. Pe de altă parte, susține că există o diferență nejustificată de tratament juridic între persoanele cărora Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității le comunică adeverința din care rezultă că persoana verificată nu a avut calitatea de *lucrător al Securității* sau de *colaborator* al acesteia și persoanele cu privire la care este aprobată nota de constatare a calității de *lucrător sau colaborator al Securității*, acestea neavând posibilitatea de a o contesta în fața instanței judecătorești. Depune la dosar note scrise.

Reprezentantul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității solicită respingerea excepției de neconstituționalitate și menținerea jurisprudenței Curții Constituționale. În acest sens, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu tinde la stabilirea unei răspunderi juridice în cazul persoanelor cu privire la care s-a constatat calitatea de *lucrător sau colaborator al Securității*, asigurând respectarea drepturilor persoanei verificate. În ceea ce privește notele de constatare, susține că acestea nu se înscriu în categoria actelor administrative, ci reprezintă acte prealabile acțiunii în constatare, aprobate de Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, precizează că prevederile art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 permit instanței judecătorești să realizeze o evaluare corectă a probelor pentru soluționarea acțiunii în constatarea calității de lucrător al Securității. De asemenea, arată că notele de constatare reprezintă acte prealabile, premergătoare acțiunii în constatare, supuse controlului instanței judecătorești cu prilejul soluționării acestei acțiuni.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 7.782 din 20 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 9.895/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a), art. 8, art. 10 alin. (1) și art. 31 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Tiberiu Simion într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatarea calității de „*lucrător al Securității*”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 2 lit. a) și ale art. 31 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 creează posibilitatea ca lucrătorii de Securitate din structurile informativ-operative care au derulat acțiuni de verificare, prin restrângerea temporară și legală a unor drepturi și libertăți, pe motive de apărare a securității naționale, să fie a priori incluși de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și, ulterior, de instanțele de judecată în categoria persoanelor care au încălcat sau au suprimat drepturi și libertăți fundamentale. Astfel, inexistența precizărilor legale privind raportarea situațiilor și faptelor operative identificate în arhivele Securității la principiul și criteriul obiectivate lasă loc unei interpretări subiective și arbitrariului, de la debutul verificărilor administrative până la judecarea cauzelor, marcate atât de trecerea zecilor de ani de la consumarea situațiilor operative și de imposibilitatea administrării unui probatoriu în

contradictorialitate, prin înfrângerea principiului neretroactivității legii. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 31 ianuarie 2008.

Caracterul neconstituțional al prevederilor legale criticate rezultă din enunțarea unor categorii de lucrători ai Securității, fără a fi stabilite legal condițiile și împrejurările acestor determinări. Invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 820 din 7 iunie 2010, precum și aspecte din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

De asemenea, reglementarea generică și ambiguă cuprinsă în art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 — „*a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului*”, precum și în art. 31 alin. (1) și (4) din același act normativ este de natură să aducă prejudicii demnității și integrității persoanelor, foști ofițeri în structurile de apărare și promovare a intereselor statului român, și, în același timp, afectează esența actului normativ și scopul pentru care acesta a fost elaborat — „*accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității*”.

Pe de altă parte, prevederile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 înfrâng principiul egalității în drepturi a cetățenilor, deoarece impun tratarea discriminatorie subiectivă și arbitrară a persoanelor supuse verificărilor efectuate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în exercitarea funcției de anchetă. Subliniază că nu sunt precizate criteriile efective pe baza cărora Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității ia decizia de aprobare sau de infirmare a notei de constatare, persoana verificată fiind lipsită de dreptul la apărare, ceea ce poate conduce indubitabil la arbitrar, subiectivism și abuzuri instituționale. Astfel, nota de constatare cu privire la existența calității de *lucrător al Securității* întocmită de Direcția investigații a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, avizată de Direcția juridică, poate fi „*infirmată*” de Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității prin vot colegial, ducând în mod arbitrar la întocmirea unui act administrativ unilateral, cu caracter individual (adeverință), din care să rezulte că „*persoana verificată nu a avut calitatea de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia*”. O altă notă de constatare, întocmită în aceeași manieră, cu același parcurs administrativ, este aprobată de Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, iar pe baza acesteia Direcția juridică sesizează instanța de contencios administrativ cu acțiunea în constatare.

O asemenea procedură cu decizii administrative diferite și cu efecte discriminatorii în planul regulilor statului de drept încalcă art. 1 alin. (3) și (5), art. 16 alin. (1) și art. 124 alin. (2) din Constituție, precum și dispozițiile privind nediscriminarea cuprinse în acte juridice internaționale. Invocă, în acest sens, aspecte din jurisprudența Curții Constituționale privind egalitatea în drepturi (spre exemplu, Decizia Plenumului nr. 1 din 8 februarie 1994, precum și deciziile nr. 135 din 5 noiembrie 1996 și nr. 20 din 2 februarie 2000).

Totodată, neconstituționalitatea art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 ține de ambiguitatea reglementării care creează premisele exercitării unor acțiuni nelegale ale Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin nesocotirea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 31 alin. (2), art. 52 alin. (1) și art. 126 alin. (6).

Arată că actele emise de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care includ deciziile Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, notele de constatare aprobate de Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității sunt acte administrative unilaterale, cu caracter individual, nefiind exceptate controlului judecătorec, conform art. 126 alin. (6) din Constituție și art. 5 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. Abordarea generică din cuprinsul reglementării existente la art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, în ceea ce privește „*notele de constatare și adeverințele*”, determină, în

principal, nediferențierea, ca efecte juridice, a notelor de constatare aprobate de Colegiul Consiliului de notele de constatare infirmate de acesta sau de cele în care se consemnează inexistența unor date privitoare la calitățile prevăzute de art. 2 din ordonanța de urgență.

De asemenea, autorul excepției susține că această reglementare blochează accesul liber la justiție și creează un cadru discriminatoriu în exercitarea drepturilor constituționale între persoanele care sunt supuse regimului art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 și cele care intră sub incidența art. 8 lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență, cărora li se comunică adevărurile și notele de constatare.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate invocată nu este întemeiată, prevederile art. 2 lit. a), art. 8, art. 10 alin. (1) și art. 31 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nefiind în contradicție cu dispozițiile constituționale invocate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, sentința de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 113 din 9 februarie 2012, nr. 64 din 31 ianuarie 2012, nr. 27 din 19 ianuarie 2012, nr. 436 din 15 aprilie 2010, nr. 267 din 24 februarie 2009, nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009 și nr. 1.476 din 10 noiembrie 2009, exprimat în sensul constituționalității prevederilor criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând sentința de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 lit. a), art. 8, art. 10 alin. (1) și art. 31 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

Prevederile art. 2 lit. a) stabilesc semnificația termenului „*lucrător al Securității*”, art. 8 se referă la posibilitatea Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a aproba sau infirma nota de constatare, ulterior luării în discuție a acesteia; art. 10 alin. (1) se referă la comunicarea notelor de constatare și a adevărurilor emise de Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, iar art. 31 alin. (1) și (4) stabilește reguli privind preluarea în gestiune de către Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a tuturor documentelor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept, democratic și social și obligativitatea respectării Constituției, a

supremației sale și a legilor, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 31 alin. (2) privind obligația autorităților publice de a asigura, potrivit competențelor ce le revin, informarea corectă a cetățenilor, art. 52 alin. (1) și (2) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, și art. 148 alin. (1) și (4) privind aderarea României la tratatele constitutive ale Uniunii Europene și autoritățile publice care garantează ducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării.

De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, potrivit căreia „*Nimeni nu va fi supus la imixtiuni arbitrare în viața sa personală, în familia sa, în domiciliul sau în corespondența sa, nici la atingeri aduse onoarei și reputației sale. Orice persoană are dreptul la protecția legii împotriva unor asemenea imixțiuni sau atingeri.*”, art. 17 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, potrivit căruia „*Nimeni nu va putea fi supus vreunor imixțiuni arbitrare sau ilegale în viața particulară, în familia, domiciliul sau corespondența sa, nici la atingeri ilegale aduse onoarei și reputației sale*”, art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege*, art. 8 — *Dreptul la respectarea vieții private și de familie*, art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv*, art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. E din partea a V-a referitor la nediscriminare, din Carta socială europeană revizuită, adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996, ratificată prin Legea nr. 74/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 4 mai 1999.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat în numeroase cazuri asupra prevederilor de lege criticate, constatând că acestea nu contravin dispozițiilor constituționale și convenționale invocate.

Astfel, Curtea a reținut că legiuitorul a înțeles să dedice întregul art. 2 din ordonanța de urgență definirii termenilor cu care aceasta operează, urmărind să înlăture orice echivoc de natură să genereze interpretări speculative, susceptibile de a aduce atingere onoarei și demnității persoanei (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.074 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 14 octombrie 2009).

De asemenea, Curtea a reținut că prevederile art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, stabilind elementele care trebuie întrunite pentru ca o persoană să fie calificată „*lucrător al Securității*”, nu încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii civile, de vreme ce efectele atribuirii unei astfel de calități se produc numai pentru viitor, din momentul intrării în vigoare a reglementării legale. Totodată, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 urmărește deconspirarea Securității prin consemnarea publică a persoanelor cu privire la care s-a constatat calitatea de *lucrător sau colaborator al Securității*, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 19 din 18 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 4 aprilie 2011).

Curtea a mai reținut că întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de prevederile art. 2 lit. a) din ordonanța de urgență

este constatată de instanța judecătorească — Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Așa fiind, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de *lucrător al Securității* este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, prevederile de lege criticate nu sunt de natură a încălca dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci constituie o garanție a acestuia. Astfel, procedura de judecată respectă principiile privind oralitatea, contradictorialitatea, publicitatea și dreptul la apărare, părțile având, deopotrivă, posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesual civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept, în fața instanței judecătorești (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, și Decizia nr. 980 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 17 august 2009).

De altfel, dreptul la apărare al persoanei verificate cu privire la care a fost aprobată nota de constatare nu este îngrădit, aceasta având posibilitatea de a o contesta în cadrul acțiunii în constatare formulate în temeiul art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

Sub acest aspect, Curtea reamintește că, prin actul normativ menționat, s-a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului judecătoresc (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 1.502 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795 din 20 noiembrie 2009).

Cât privește criticile referitoare la încălcarea principiului egalității în drepturi, Curtea reține că și acestea sunt neîntemeiate. Așa cum a reținut Curtea Constituțională în jurisprudența sa, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu instituie niciun privilegiu sau nicio discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabile, în mod egal, tuturor persoanelor care se află în aceeași situație juridică (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

În aceste condiții, Curtea observă că susținerea autorului privind instituirea unui tratament juridic discriminatoriu prin necomunicarea notelor de constatare nu are suport legal, de vreme ce art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 stabilește, în mod nediscriminatoriu, că „*Notele de constatare și adeverințele emise de Colegiul Consiliului Național*

pentru Studierea Arhivelor Securității se comunică persoanelor verificate (...)”. De altfel, Curtea constată că o asemenea susținere vizează, în realitate, aspecte de fapt relevante pentru soluționarea cauzei de către instanța de judecată.

În ceea ce privește aspectele invocate de autorul excepției referitoare la ambiguitatea reglementărilor în discuție, Curtea reține că acestea sunt redactate într-o manieră clară, lipsită de echivoc, fiind de natură să îndeplinească criteriile de claritate și previzibilitate a normelor. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că previzibilitatea consecințelor ce decurg dintr-un act normativ determinat nu poate avea o certitudine absolută, întrucât, oricât de dorită ar fi aceasta, ea ar da naștere unei rigidități excesive a reglementării (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 20 mai 1999, pronunțată în Cauza *Rekvényi contra Ungariei*, paragraful 34).

În aceste condiții, interpretarea și aplicarea unor asemenea texte de lege depind de practică, astfel că funcția decizională acordată instanțelor de judecată servește tocmai pentru a îndepărta îndoielile ce ar putea exista în privința interpretării normelor (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 580 din 29 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 541 din 2 august 2012).

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Referitor la celelalte dispoziții din Constituție și din actele internaționale invocate prin excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea nu au relevanță pentru soluționarea prezentei cauze.

În final, Curtea constată că susținerea de către autorul excepției, prin notele scrise depuse la dosarul Curții Constituționale, a încălcării dispozițiilor art. 41 alin. (1) și art. 53 alin. (1) din Constituție nu poate fi reținută, întrucât aceste motive nu au fost invocate în fața instanței judecătorești și nu se regăsesc nici în înscrisul depus la instanță, prin care s-a invocat și motivat excepția de neconstituționalitate. Jurisprudența Curții Constituționale a stabilit că invocarea în fața Curții, în cadrul unei excepții de neconstituționalitate, a unui alt temei, care nu are legătură cu cel invocat în sesizare și nici nu este o dezvoltare a acestuia, are semnificația ridicării unei excepții de neconstituționalitate direct în fața instanței de contencios constituțional, eludându-se astfel prevederile art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 1.126 din 8 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a), art. 8, art. 10 alin. (1) și art. 31 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Tiberiu Simion în Dosarul nr. 9.895/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 821

din 4 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 1 pct. 3 din Legea nr. 276/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Árpád Kibédi și Viorica Kibédi în Dosarul nr. 2.969/320/2011 al Judecătoriei Târgu Mureș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 948D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.969/320/2011, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 1 pct. 3 din Legea nr. 276/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Árpád Kibédi și Viorica Kibédi într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare formulată împotriva unei încheieri prin care s-a dispus asupra cererii de acordare a ajutorului public judiciar.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile criticate încalcă dreptul la un proces echitabil, dreptul la moștenire, dreptul de proprietate privată, așezarea justă a sarcinilor fiscale, precum și prevederea constituțională referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, deoarece impun persoanelor care formulează cereri pentru stabilirea masei succesoriale, respectiv pentru partajarea masei succesoriale, să achite o taxă de timbru raportată la valoarea totală a masei succesoriale partajabile, neavându-se în vedere îndreptățirea sau cota persoanei care solicită aceasta.

Se arată că accesibilitatea justiției nu înseamnă caracterul gratuit al acesteia, accesul liber la justiție putând fi condiționat de plata unei taxe de timbru, necesară pentru acoperirea cheltuielilor de judecată, însă atunci când se stabilesc taxe judiciare de timbru exorbitante, care depășesc cu mult cheltuielile prilejuite de realizarea actului de justiție și posibilitățile de plată ale justițiabilului, limitarea dreptului de acces nu mai îndeplinește cerințele de proporționalitate. Într-o atare situație, în speță, dreptul de moștenire, respectiv dreptul de proprietate privată nu mai sunt garantate în mod efectiv; de

asemenea, se arată că prin stabilirea unei taxe judiciare de timbru exagerate se instituie o indiviziune forțată asupra bunurilor ce fac obiectul masei succesoriale.

Judecătoria Târgu Mureș consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale la care se face referire.

Instanța mai arată că taxele de timbru constituie cheltuielile necesare desfășurării actului de justiție, cuantumul acestora neconstituind o piedică în calea liberului acces la instanță, atât timp cât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 reglementează acordarea ajutorului public judiciar în materie civilă, în condițiile în care situația materială a părților reclamă acordarea unui astfel de ajutor. De asemenea, instanța mai apreciază că textul legal criticat de autorii excepției nu constituie o ingerință în dreptul de proprietate sau de moștenire a acestora, urmând ca, în măsura respectării exigențelor prevăzute de Codul de procedură civilă, prin hotărârea pronunțată asupra fondului cauzei, aceste cheltuieli de judecată să fie suportate și de către adversarii procesuali ai autorilor excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere anterior exprimat în sensul neconstituționalității dispozițiilor legale criticate, reținut de Curtea Constituțională în Decizia nr. 648 din 19 iunie 2012.

În acest sens, Avocatul Poporului a considerat că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, deoarece stabilesc reguli privind plata taxelor judiciare de timbru în materie succesorală de natură să îngreudească dreptul părților de a se adresa instanțelor judecătorești pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime, statul nepăstrând un echilibru just între interesul său de a percepe cheltuieli de judecată și interesul reclamantilor de a-și expune pretențiile în fața unei instanțe, iar o atare măsură, apreciată în lumina circumstanțelor unei anumite cauze, inclusiv solvabilitatea reclamantului și faza procedurii în care este impusă restricția respectivă, nu este proporțională cu scopul urmărit.

Totodată, arată că apărarea și garantarea dreptului de proprietate, respectiv a dreptului de moștenire rămân teoretice, iluzorii și nu sunt concrete și efective, întrucât justițiabilul este împiedicat din motive financiare să își exercite dreptul la o instanță.

S-a mai apreciat că scutirea sau eşalonarea taxei judiciare de timbru prevăzută la art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 nu reprezintă un remediu eficient, astfel încât justițiabilul nu își poate exercita toate atributele dreptului de proprietate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 1 pct. 3 din Legea nr. 276/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.

Prevederile art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru au fost modificate și completate prin art. I pct. 2¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 12 decembrie 2008, precum și prin articolul unic pct. 3 din Legea nr. 276/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 13 iulie 2009.

Or, potrivit art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta.

Astfel, Curtea observă că, în realitate, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 3 lit. c): „Acțiunile și cererile neevaluabile în bani se taxează astfel: [...]”

c) cereri pentru:

— stabilirea calității de moștenitor — 50 lei/moștenitor - stabilirea masei succesoriale — 3% la valoarea masei succesoriale;

— cereri de raport — 3% la valoarea bunurilor a căror raportare se solicită;

— cereri de reducere a liberalităților — 3% la valoarea rezervei care urmează a fi reîntregită prin reducerea liberalităților;

— cereri de partaj — 3% la valoarea masei partajabile.

Separat de această taxă, dacă părțile contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor în cadrul cererilor de mai sus, taxa judiciară de timbru se datorează de titularul cererii la valoarea contestată în condițiile art. 2 alin. (1).”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 alin. (1) și (2) privind garantarea și ocrotirea proprietății private, art. 46 privind dreptul la moștenire, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 56 privind contribuțiile financiare. De asemenea, sunt invocate art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului

și a libertăților fundamentale, art. 8 privind dreptul oricărei persoane la satisfacția efectivă din partea instanțelor juridice naționale competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce îi sunt recunoscute prin Constituție sau lege și art. 10 referitor la dreptul oricărei persoane de a fi audiată în mod echitabil și public de un tribunal independent și imparțial din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și art. 14 paragraful 1 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice, referitor la egalitatea în fața tribunalelor și a curților de justiție și examinarea în mod echitabil și public a litigiului de către un tribunal competent, independent și imparțial.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, prin Decizia nr. 648 din 19 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 8 august 2012, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor constituționale, accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru fixe sau calculate la valoare în funcție de obiectul litigiului.

Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. În virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (1), potrivit cărora „Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice”, plata taxelor și a impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor.

Echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții.

În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în *Cauza Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, paragraful 57). Astfel, acest drept, care cere prin însăși natura sa o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa.

De asemenea, Curtea a statuat că, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, justițiabilii pot obține scutiri, reduceri, amânări sau eșalonări de la plata taxelor judiciare de timbru.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Árpád Kibédi și Viorica Kibédi în Dosarul nr. 2.969/320/2011 al Judecătoriai Târgu Mureș. Definitivă și general obligatorie. Pronunțată în ședința publică din data de 4 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.486/2005 privind asigurarea pazei și protecției obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.486/2005 privind asigurarea pazei și protecției obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 11 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Nominalizarea structurilor teritoriale ale Băncii Naționale a României, prevăzute în anexa nr. 2 pct. II poziția 1, a sediilor unităților teritoriale ale Trezoreriei Statului, la care funcționează casierii-tezaur din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București și al administrațiilor finanțelor publice ale sectoarelor municipiului București, municipiilor, orașelor și comunelor, prevăzute în anexa nr. 1 pct. I lit. D poziția 9, precum și a transporturilor de valori și numerar efectuate de către acestea se face prin protocoale încheiate între Ministerul Administrației și Internelor și instituțiile beneficiare de pază, iar nominalizarea sediilor misiunilor diplomatice, agențiilor și reprezentanțelor economice străine prevăzute în anexa nr. 1 pct. III, precum și a sediilor unor organisme și organizații internaționale prevăzute în anexa nr. 1 pct. IV se face prin protocol încheiat cu Ministerul Afacerilor Externe.”

2. La anexa nr. 1 punctul I litera C, după poziția 17 se introduc trei noi poziții, pozițiile 18—20, cu următorul cuprins:

„18. sediul Ministerului Mediului și Pădurilor;

19. sediul Instituției Avocatul Poporului din str. Eugeniu Carada nr. 3, sectorul 3;

20. sediul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților din Calea Floreasca nr. 202, sectorul 1.”

3. La anexa nr. 1 punctul I litera D, pozițiile 4 și 9 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„4. sediile instanțelor judecătorești și parchetelor (paza sediilor, supravegherea accesului și menținerea ordinii interioare necesare desfășurării normale a activității — 487 obiective);

9. sediile unităților teritoriale ale Trezoreriei Statului, la care funcționează casierii-tezaur din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București și administrațiilor

finanțelor publice ale sectoarelor municipiului București, municipiilor, orașelor și comunelor, precum și transporturile de valori și numerar efectuate de acestea (173 de obiective).”

4. La anexa nr. 1 punctul IV, poziția 4 se abrogă.

5. La anexa nr. 2 punctul II, poziția 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. Banca Națională a României — sediul central (inclusiv Arhivele Băncii Naționale a României, Centrul de Pregătire și Perfecționare Activități Sociale București, Sucursala Regională București, Imprimeria Băncii Naționale a României, Institutul Bancar Român), 16 structuri teritoriale, precum și transporturile de valori efectuate de către acestea;”

6. La anexa nr. 3, după punctul V se introduce un nou punct, punctul VI, cu următorul cuprins:

„VI. OBIECTIVE APARTINÂND UNOR ORGANISME ȘI ORGANIZAȚII INTERNAȚIONALE

— Sediul Centrului European pentru Învățământ Superior (UNESCO-CEPES)”

Art. II. — (1) Posturile necesare pentru instituirea pazei și protecției cu efective de jandarmi la obiectivul prevăzut la anexa nr. 1 pct. I lit. C poziția 18 din Hotărârea Guvernului nr. 1.486/2005 privind asigurarea pazei și protecției obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta hotărâre, se asigură prin redistribuire la nivelul Jandarmeriei Române.

(2) Posturile necesare pentru instituirea pazei și protecției cu efective de jandarmi la obiectivele prevăzute la anexa nr. 1 pct. I lit. C pozițiile 19 și 20, respectiv la anexa nr. 2 pct. II poziția 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.486/2005, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta hotărâre, se asigură de către Ministerul Administrației și Internelor, cu încadrarea în numărul maxim de posturi finanțate.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 1.486/2005 privind asigurarea pazei și protecției obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 11 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Mircea Dușa

Ministrul afacerilor externe,

Titus Corlățean

Ministrul mediului și pădurilor,

Rovana Plumb

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 277/2010*) privind alocația pentru susținerea familiei

CAPITOLUL I

Alocația pentru susținerea familiei

Art. 1. — (1) Prin prezenta lege se instituie alocația pentru susținerea familiei ca formă de sprijin pentru familiile cu venituri reduse care au în creștere și îngrijire copii în vârstă de până la 18 ani, denumită în continuare *alocație*.

(2) Acordarea alocației prevăzute la alin. (1) are drept scop completarea veniturilor familiilor în vederea asigurării unor condiții mai bune pentru creșterea, îngrijirea și educarea copiilor, precum și stimularea frecventării de către copiii de vârstă școlară, aflați în îngrijirea familiilor cu venituri reduse, a cursurilor unei forme de învățământ, organizate potrivit legii.

Art. 2. — (1) Beneficiază de alocația prevăzută la art. 1 familia formată din soț, soție și copiii aflați în întreținerea acestora, care locuiesc împreună, denumită în continuare *familie*.

(2) Beneficiază de alocație și familia formată din persoana singură și copiii aflați în întreținerea acesteia și care locuiesc împreună cu aceasta, denumită în continuare *familie monoparentală*.

(3) Se consideră familie în înțelesul prevederilor alin. (1) și bărbatul și femeia necăsătoriți, cu copiii lor și ai fiecăruia dintre ei, care locuiesc și gospodăresc împreună, dacă aceasta se consemnează în ancheta socială.

Art. 3. — Prin *persoană singură*, în sensul art. 2 alin. (2), se înțelege persoana care se află în una dintre următoarele situații:

- a) este necăsătorită;
- b) este văduvă;
- c) este divorțată;

d) are soțul/soția declarat/declarată dispărut/dispărută prin hotărâre judecătorească;

e) are soțul/soția arestat/arestată preventiv pe o perioadă mai mare de 30 de zile sau execută o pedeapsă privativă de libertate și nu participă la întreținerea copiilor;

f) nu a împlinit vârsta de 18 ani și se află în una dintre situațiile prevăzute la lit. a)–e);

g) a fost numită tutore sau i s-au încredințat ori i s-au dat în plasament unul sau mai mulți copii și se află în una dintre situațiile prevăzute la lit. a)–c).

Art. 4. — (1) Sunt considerați ca făcând parte din familia definită la art. 2 și copiii încredințați în vederea adopției, cei aflați în plasament la o persoană sau familie ori pentru care s-a instituit tutela, potrivit legii.

(2) Asistentul maternal profesionist beneficiază de alocație doar pentru copiii săi, luându-se în considerare la stabilirea dreptului toate veniturile realizate de membrii familiei, cu excepția celor provenite din alocațiile de plasament și alte sume acordate asistentului maternal pentru acoperirea cheltuielilor lunare, în condițiile legii.

Art. 5. — (1) Pentru familia prevăzută la art. 2 alin. (1), al cărei venit net mediu lunar pe membru de familie se situează până la 0,40 ISR inclusiv, cuantumului lunar al alocației este

stabilit prin raportare la indicatorul social de referință, denumit în continuare *ISR*, după cum urmează:

- a) 0,06 ISR pentru familia cu un copil;
- b) 0,12 ISR pentru familia cu 2 copii;
- c) 0,18 ISR pentru familia cu 3 copii;
- d) 0,24 ISR pentru familia cu 4 copii și mai mulți.

(2) Pentru familia prevăzută la art. 2 alin. (1), al cărei venit net mediu lunar pe membru de familie se situează peste 0,40 ISR și până la 0,740 ISR inclusiv, cuantumului alocației este stabilit după cum urmează:

- a) 0,05 ISR pentru familia cu un copil;
- b) 0,1 ISR pentru familia cu 2 copii;
- c) 0,15 ISR pentru familia cu 3 copii;
- d) 0,2 ISR pentru familia cu 4 copii și mai mulți.

Art. 6. — (1) Pentru familia prevăzută la art. 2 alin. (2), al cărei venit net mediu lunar pe membru de familie se situează până la 0,40 ISR inclusiv, cuantumului lunar al alocației este stabilit după cum urmează:

- a) 0,1 ISR pentru familia cu un copil;
- b) 0,2 ISR pentru familia cu 2 copii;
- c) 0,3 ISR pentru familia cu 3 copii;
- d) 0,4 ISR pentru familia cu 4 copii și mai mulți.

(2) Pentru familia prevăzută la art. 2 alin. (2), al cărei venit net mediu lunar pe membru de familie se situează peste 0,40 ISR și până la 0,740 ISR inclusiv, cuantumului alocației este stabilit după cum urmează:

- a) 0,09 ISR pentru familia cu un copil;
- b) 0,18 ISR pentru familia cu 2 copii;
- c) 0,27 ISR pentru familia cu 3 copii;
- d) 0,36 ISR pentru familia cu 4 copii și mai mulți.

Art. 7. — (1) Beneficiază de alocație familiile ai căror membri sunt cetățeni români care au domiciliul sau reședința în România, precum și cetățeni ai altor state ori apatrizi care au domiciliul sau, după caz, reședința în România, în condițiile legislației române.

(2) Beneficiază de alocație și persoanele fără domiciliu sau reședință și fără locuință, pe baza declarației pe propria răspundere că nu au solicitat alocația de la alte primării.

Art. 8. — (1) Familiile definite la art. 2, care au în întreținere copii de vârstă școlară, beneficiază de alocație în condițiile în care copiii frecventează fără întrerupere cursurile unei forme de învățământ organizate potrivit legii, cu excepția celor care le întrerup din motive medicale, și nu înregistrează absențe nemotivate în cursul unui semestru care să conducă la scăderea sub 8 a notei la purtare.

(2) Pentru familiile care au în întreținere copii de vârstă școlară cu handicap grav sau accentuat și care nu frecventează o formă de învățământ, organizată în condițiile legii, alocația se acordă cu condiția prezentării certificatului de încadrare într-un grad de handicap și a dovezii eliberate de către secretariatele comisiilor pentru protecția copilului din cadrul direcțiilor generale de asistență socială pentru protecția copilului județene, respectiv ale sectoarelor municipiului București, denumite în continuare

*) Republicată în temeiul art. VII din Legea nr. 166/2012 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative care reglementează acordarea de beneficii de asistență socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 11 octombrie 2012, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 30 decembrie 2010 și a mai fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 31 ianuarie 2011, aprobată prin Legea nr. 111/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 20 iunie 2011, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative care reglementează acordarea de beneficii de asistență socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 30 decembrie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2012.

direcții de asistență socială, sau de către Serviciul de evaluare complexă din cadrul direcțiilor de asistență socială, prin care se atestă faptul că respectivul copil nu poate fi înscris în nicio formă de învățământ, prevăzută de lege.

CAPITOLUL II

Stabilirea și plata drepturilor de alocație

Art. 9. — Alocația se acordă pe bază de cerere și declarație pe propria răspundere însoțită de actele doveditoare privind componența familiei, veniturile acesteia și, după caz, privind frecventarea cursurilor școlare de către copiii aflați în întreținere.

Art. 10. — (1) Cererile pentru stabilirea și acordarea alocației se întocmesc de reprezentantul familiei și se înregistrează la primăria comunei, orașului, municipiului sau, după caz, a sectorului municipiului București în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința familia.

(2) Pentru cetățenii altor state sau apatrizi, cererea prevăzută la alin. (1) se înregistrează la primăria comunei, orașului, municipiului sau, după caz, a sectorului municipiului București în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința familia.

(3) În cazul familiilor care nu au locuință de domiciliu sau reședință stabilită ori fără locuință, cererea prevăzută la alin. (1) se înregistrează la primăria comunei, orașului, municipiului sau, după caz, a sectorului municipiului București în a cărei rază teritorială acestea trăiesc.

(4) În sensul prezentei legi, prin *familii care nu au locuință de domiciliu sau reședință stabilită ori fără locuință* se înțelege persoanele care nu dețin o locuință principală sau, după caz, o locuință secundară, în condițiile legii.

(5) Locuința de domiciliu sau reședința este construcția aflată în proprietate personală sau închiriată ori asupra căreia titularul sau un membru al familiei exercită un drept de folosință în condițiile legii, cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, formată din una sau mai multe camere, care acoperă condițiile minimale de odihnă, preparare a hranei, educație și igienă ale persoanei singure sau ale familiei, conform anexei nr. 1 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Se asimilează locuinței de domiciliu sau reședinței și locuința de necesitate, precum și locuința socială, astfel cum sunt acestea definite potrivit prevederilor aceleiași legi.

Art. 11. — (1) În cazul familiei definite la art. 2 alin. (1), reprezentantul familiei se stabilește de către soți sau, în caz de neînțelegere între aceștia, de către autoritatea tutelară.

(2) În cazul familiei monoparentale, reprezentantul familiei este persoana singură.

(3) În cazul persoanei prevăzute la alin. (2) care are copii în întreținere și nu a împlinit vârsta de 18 ani, reprezentantul familiei este persoana singură, dacă are capacitate deplină de exercițiu, sau, după caz, reprezentantul legal/ocrotitorul legal al acesteia.

(4) În cazul familiei definite la art. 2 alin. (3), pentru stabilirea reprezentantului familiei prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

Art. 12. — (1) Componența familiei, filiația copiilor și situația lor juridică față de reprezentanții legali se dovedesc cu livretul de familie.

(2) Pentru situațiile în care nu este eliberat livretul de familie sau pentru cele care nu sunt evidențiate în livretul de familie, reprezentantul familiei prezintă, în mod obligatoriu, actele doveditoare necesare.

Art. 13. — (1) La stabilirea veniturilor pe baza cărora se acordă alocația se iau în considerare toate veniturile pe care membrii familiei le realizează sau, după caz, le-au realizat în ultima lună înainte de solicitarea dreptului, așa cum acestea sunt prevăzute de art. 8 din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația în care familia definită la art. 2 locuiește și gospodărește împreună cu alte familii sau persoane, la stabilirea dreptului la alocație se iau în considerare numai partea ce revine de drept din veniturile lunare nete, realizate în comun de persoanele din gospodărie, precum și sumele reprezentând obligații legale de întreținere față de copiii pentru care se solicită dreptul și/sau, după caz, față de părinții acestora.

Art. 14. — Formularul de cerere, declarația pe propria răspundere pentru solicitarea alocației, precum și lista actelor doveditoare privind membrii familiei și veniturile realizate se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 15. — (1) În vederea verificării îndeplinirii de către solicitant a condițiilor de acordare a alocației, primarul dispune, în mod obligatoriu, evaluarea socioeconomică a familiei, prin anchetă socială.

(2) Ancheta socială se efectuează, în termen de maximum 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, de către personalul serviciului public de asistență socială din subordinea consiliului local sau, după caz, de către personalul din compartimentul cu atribuții în domeniul asistenței sociale din aparatul de specialitate al primarului.

(3) Răspunderea asupra conținutului anchetei sociale revine persoanelor care au efectuat ancheta socială și primarului.

(4) În cazul în care solicitantul refuză să furnizeze informațiile necesare pentru întocmirea anchetei sociale, se consideră că familia acestuia nu îndeplinește condițiile de acordare a alocației.

Art. 16. — (1) Stabilirea dreptului la alocație și a cuantumului acesteia se face prin dispoziție scrisă a primarului.

(2) În termen de 5 zile de la efectuarea anchetei sociale, primarul are obligația să comunice solicitanților dispoziția de acordare a dreptului sau respingerea cererii.

Art. 17. — Dreptul la alocație se acordă începând cu luna înregistrării/depunerii cererii.

Art. 18. — Titularul alocației este reprezentantul familiei, iar beneficiarul este familia.

Art. 19. — Plata drepturilor pentru alocație se asigură de către agențiile pentru prestații sociale județene, respectiv a municipiului București, denumite în continuare *agenții teritoriale*, începând cu luna următoare celei pentru care s-a stabilit dreptul, prin decizie a directorului.

Art. 20. — Emiterea deciziei directorului agenției teritoriale are la bază dispoziția primarului privind acordarea dreptului la alocație, însoțită de cererea prevăzută la art. 10 alin. (1).

Art. 21. — Pentru familiile care îndeplinesc condițiile de acordare a alocației, primarul are obligația de a transmite agenției teritoriale până la data de 5 a lunii următoare, pentru luna anterioară, pe bază de borderou, documentele prevăzute la art. 20.

Art. 22. — (1) Plata alocației se realizează de către agențiile teritoriale pe bază de mandat poștal sau, după caz, în cont curent personal sau în cont de card.

(2) În cazul achitării drepturilor la alocație în cont curent personal sau cont de card, agențiile teritoriale efectuează plata prin unitățile bancare, pe bază de borderou, cu plata unui comision bancar. Comisionul bancar nu poate fi mai mare de 0,1% din drepturile achitate și va fi stabilit, prin negociere, la nivel teritorial între agențiile teritoriale și unitățile bancare.

(3) În cazul achitării drepturilor la alocație prin mandat poștal, agențiile teritoriale efectuează plata prin intermediul Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., cu plata unui comision care nu poate fi mai mare decât cel utilizat în cazul altor drepturi de asistență socială.

(4) Pentru situația prevăzută la alin. (3), Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială încheie convenție cu Compania Națională „Poșta Română” — S.A., cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(5) Fondurile necesare achitării comisionului prevăzut la alin. (2) și (3) se suportă din bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, prin Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, din aceleași fonduri din care se suportă plata drepturilor la alocație.

Art. 23. — (1) În cazul în care intervin modificări cu privire la componența familiei și/sau a veniturilor realizate de membrii acesteia, titularul alocației are obligația ca, în termen de maximum 10 zile, să comunice în scris primarului modificările intervenite.

(2) În situația în care modificările intervenite nu conduc la pierderea dreptului la alocație, titularul solicită modificarea cuantumului dreptului printr-o nouă cerere însoțită de actele doveditoare privind modificările intervenite.

(3) Primarul are obligația să dispună verificarea, prin anchetă socială, a modificărilor intervenite și să emită dispoziție scrisă referitoare la noul cuantum.

(4) Primarul transmite agenției teritoriale documentele prevăzute la art. 20, în termenul prevăzut la art. 21.

(5) Acordarea noului cuantum al alocației se face începând cu luna următoare celei în care au intervenit modificările.

Art. 24. — (1) Titularul alocației depune la primăria comunei, orașului, municipiului ori, după caz, a sectorului municipiului București în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința familia, din 3 în 3 luni după stabilirea dreptului la alocație, o declarație pe propria răspundere privind componența familiei și veniturile realizate de membrii acesteia, al cărei model este stabilit prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) Neîndeplinirea de către titularul alocației a obligației prevăzute la alin. (1) atrage suspendarea plății dreptului începând cu luna următoare celei în care s-a constatat neîndeplinirea obligației, prin dispoziție a primarului.

(3) Suspendarea prevăzută la alin. (2) se menține până la îndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1), dar nu mai mult de 3 luni. Dacă în termenul de 3 luni titularul nu îndeplinește obligația, se consideră că nu mai sunt îndeplinite condițiile de acordare.

(4) Dacă în termenul prevăzut la alin. (3) titularul îndeplinește obligația prevăzută la alin. (1), plata se va relua în baza dispoziției primarului, începând cu luna următoare celei în care titularul a prezentat declarația pe propria răspundere.

Art. 25. — (1) În vederea urmăririi respectării condițiilor de acordare a dreptului la alocație, primarii dispun efectuarea de anchete sociale la interval de 6 luni sau ori de câte ori este nevoie.

(2) În situația în care beneficiarii de alocație sunt și beneficiari ai ajutorului social prevăzut de Legea nr. 416/2001, cu modificările și completările ulterioare, ancheta socială se efectuează o singură dată, pentru ambele beneficii de asistență socială acordate.

(3) În situația în care se constată schimbări ce conduc la modificarea cuantumului alocației sau, după caz, la încetarea dreptului la alocație, primarul emite dispoziție scrisă, pe care o comunică agenției teritoriale, însoțită de ancheta socială.

(4) În situația modificării cuantumului alocației, în condițiile prevăzute la alin. (3), acesta se acordă începând cu luna următoare celei în care s-a efectuat ancheta socială sau, după caz, celei în care au intervenit modificările.

(5) În situația în care în urma efectuării anchetei sociale prevăzute la alin. (1) se constată modificări cu privire la componența familiei și/sau a veniturilor realizate de membrii acesteia, ce nu au fost comunicate în condițiile prevăzute la art. 23 alin. (1), sumele încasate cu titlu necuvenit se vor recupera de la titularul alocației, începând cu luna următoare celei în care au intervenit modificările.

(6) În cazul în care titularul refuză să furnizeze informațiile necesare pentru întocmirea anchetei sociale prevăzute la alin. (1), se consideră că familia acestuia nu îndeplinește condițiile de acordare a alocației și, în baza unui referat motivat, se emite dispoziția primarului de încetare a acordării dreptului.

Art. 26. — Ancheta socială prevăzută la art. 15 alin. (1) și (2), art. 23 alin. (3), art. 25 alin. (1) și art. 28 alin. (2) se întocmește potrivit modelului aprobat prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi și constituie probă legală pentru instanțele judecătorești, în legătură cu dreptul la alocație.

Art. 27. — (1) Pentru copiii de vârstă școlară din familiile prevăzute la art. 8 alin. (1), inspectoratul școlar are obligația să transmită agenției teritoriale, în luna următoare încheierii semestrului școlar, situația privind frecventarea cursurilor de către acești copii. Situația se transmite electronic în formatul convenit cu agențiile teritoriale și va conține, în mod obligatoriu, numele, prenumele, codul numeric personal ale copiilor și reprezentanților familiei, adresa de domiciliu sau reședință și numărul de absențe înregistrate.

(2) În cazul în care se constată absențe nemotivate pe parcursul unui semestru școlar, cuantumului alocației se diminuează proporțional cu numărul absențelor, după cum urmează:

a) cu câte 20% pentru fiecare copil care înregistrează un număr cuprins între 10 și 19 absențe;

b) cu câte 50% pentru fiecare copil care înregistrează un număr de 20 de absențe.

(3) În situația în care unul dintre copii finalizează cursurile învățământului general obligatoriu și nu a împlinit vârsta de 18 ani sau unul dintre copii repetă anul școlar din alte motive decât cele medicale, acesta este luat în calcul la stabilirea venitului mediu net lunar al familiei, dar este exclus din numărul de copii ai familiei avut în vedere la acordarea dreptului, iar alocația se va acorda corespunzător numărului de copii din familie care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege.

(4) Diminuarea prevăzută la alin. (2) se aplică începând cu luna următoare celei în care inspectoratul școlar a transmis situația prevăzută la alin. (1), în baza căreia se constată neîndeplinirea condiției prevăzute la art. 8 alin. (1), și se menține pe o perioadă de 3 luni.

(5) După perioada de 3 luni prevăzută la alin. (4), alocația se acordă în cuantumul aprobat anterior.

(6) Agenția teritorială comunică primarului tabelul nominal cu familiile beneficiare pentru care se aplică diminuarea prevăzută la alin. (2), precum și cu cele pentru care se produce modificarea cuantumului în condițiile prevăzute la alin. (3).

Art. 28. — (1) Plata alocației se suspendă în luna următoare celei în care se constată una dintre următoarele situații:

a) pe perioada plasamentului sau plasamentului în regim de urgență într-un serviciu de tip rezidențial;

b) agenția teritorială constată că dreptul la alocație a fost stabilit pe baza unor date eronate privind componența familiei ori veniturile realizate sau pe parcursul acordării au intervenit modificări ale acestora;

c) pe o perioadă de 3 luni consecutive se înregistrează mandate poștale returnate pentru titularul alocației;

d) absențele înregistrate și nemotivate de un copil din familia beneficiară depășesc numărul de 20;

e) familiile beneficiare nu au îndeplinit obligația prevăzută la art. 24 alin. (1);

f) familiile beneficiare nu au îndeplinit obligația prevăzută la art. 29;

g) în urma controlului efectuat de inspectorii sociali sau de reprezentanți ai Curții de Conturi a României s-au constatat date eronate cu privire la componența familiei sau a veniturilor beneficiarilor.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. b) și c), directorul agenției teritoriale solicită primăriei în a cărei rază teritorială locuiește familia verificarea situației, prin anchetă socială. După verificare, drepturile neridicate de către titular se achită acestuia pe bază de cerere înregistrată la agenția teritorială.

(3) În situația prevăzută la alin. (1) lit. d), plata alocației se suspendă până la următoarea situație transmisă de inspectoratul școlar, dar nu mai mult de 6 luni. Dacă din situația transmisă de inspectoratul școlar se constată un număr mai mic de 20 de absențe, plata alocației se reia în condițiile prevăzute la art. 27 alin. (2) și (3). Agenția teritorială comunică primarului tabelul nominal cu familiile pentru care s-a suspendat plata alocației.

Art. 29. — (1) Începând cu anul 2012, pentru menținerea dreptului la alocație familiile beneficiare cu drepturi stabilite de cel puțin 6 luni au obligația să își achite obligațiile legale față de bugetul local pentru bunurile pe care le dețin în proprietate, conform prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Verificarea îndeplinirii obligației prevăzute la alin. (1) se realizează anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru obligațiile de plată către bugetul local aferente anului anterior, pentru familiile aflate în plată la această dată și care au drepturi stabilite de cel puțin 6 luni.

(3) Pentru beneficiarii alocației prevăzuți la alin. (1) care nu și-au achitat impozitele și taxele locale în termenul prevăzut la alin. (2), serviciul de specialitate al primarului are obligația să comunice acestora suma de plată, iar în cazul în care prin hotărâre a autorității administrației publice locale s-a stabilit eşalonarea, reducerea sau scutirea obligațiilor legale de plată, se va comunica și termenul scadent pentru acestea.

(4) În situația în care, până la data de 31 martie a fiecărui an, primarul constată că nu a fost îndeplinită obligația prevăzută la alin. (1), acesta suspendă, prin dispoziție, dreptul la alocație pe o perioadă de 5 luni, începând cu drepturile aferente lunii aprilie.

(5) Achitarea obligațiilor legale față de bugetul local în perioada prevăzută la alin. (4) atrage reluarea prin dispoziția primarului a dreptului la alocație, începând cu luna următoare celei în care s-a achitat obligația, inclusiv pentru drepturile cuvenite în perioada suspendării.

(6) În situația în care, până la sfârșitul perioadei prevăzute la alin. (4), nu a fost îndeplinită obligația prevăzută la alin. (1), dreptul la alocație încetează prin dispoziția primarului.

(7) Dispozițiile primarului privind suspendarea/reluarea/încetarea dreptului la alocație în condițiile alin. (3)—(5) se transmit agențiilor teritoriale în termenul prevăzut la art. 21.

(8) Pentru persoanele singure care se ocupă de creșterea și îngrijirea unuia sau mai multor copii, menținerea drepturilor reglementate de prezenta lege nu este condiționată de obligația prevăzută la alin. (1).

Art. 30. — (1) În baza prevederilor art. 286 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 125 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, autoritățile administrației publice locale pot aproba scutiri, reduceri, eşalonări sau amânări la obligațiile de plată față de bugetele locale pentru beneficiarii drepturilor prevăzute de prezenta lege.

(2) În situația în care au fost aprobate eşalonări sau amânări la plata obligațiilor față de bugetele locale, suspendarea prevăzută la art. 29 alin. (4) se aplică numai familiilor care până la termenele de verificare nu și-au achitat obligațiile, inclusiv în condițiile alin. (1).

Art. 31. — În situația în care pe perioada suspendării prevăzută la art. 29 alin. (4) intervine o altă situație de suspendare, iar titularul aduce în această perioadă dovada prin care se confirmă plata obligațiilor față de bugetul local, plata

drepturilor se face numai pentru perioada în care nu se suprapun perioadele de suspendare, cu excepția celei prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. b) și c) și alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 27. Dacă intervine o situație de încetare, plata drepturilor se face numai pentru perioada cuprinsă între data suspendării și data încetării acordării acestora.

Art. 32. — Dreptul la alocație încetează în luna următoare celei în care beneficiarul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 33. — (1) Diminuarea cuantumului alocației în condițiile prevăzute la art. 27 alin. (2) și (3), precum și suspendarea plății alocației prevăzute la art. 28 se fac prin decizie a directorului agenției teritoriale, iar încetarea dreptului se stabilește prin dispoziție scrisă a primarului.

(2) Decizia directorului agenției teritoriale, precum și dispoziția primarului se comunică titularului în termen de 5 zile de la emitere.

Art. 34. — (1) Sumele încasate necuvenit cu titlu de alocație se recuperează de la titularul dreptului la alocație în termenul de prescripție, stabilit de lege pentru creanțele bugetare.

(2) Recuperarea sumelor plătite necuvenit cu titlu de alocație se face de către agenția teritorială, prin decizie a directorului, care se comunică debitorului în termen de 15 zile.

(3) Decizia de recuperare constituie titlu executoriu de la data comunicării.

(4) Pentru recuperarea sumelor plătite necuvenit, reprezentantul legal semnează un angajament de plată la solicitarea dreptului.

(5) Sumele încasate necuvenit ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni se recuperează integral de la autorii acesteia, în condițiile legii.

CAPITOLUL III

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 35. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (2), art. 21, art. 23 alin. (3) și (4), art. 25 alin. (1) și (2), art. 29, art. 33 alin. (2) și ale art. 34 alin. (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 200 lei la 500 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, prin organele de control.

(3) Cuantumul amenzilor contravenționale prevăzute la alin. (1) se modifică prin hotărâre a Guvernului.

Art. 36. — Prevederilor art. 35 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 37. — În baza controlului intern Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială verifică, prin sondaj, la nivelul agențiilor teritoriale corectitudinea datelor introduse și stabilirea plății drepturilor la alocație. Neregulile constatate se sancționează în condițiile legii.

Art. 38. — Alocația este o formă de sprijin cu destinație specială, acordată din bugetul de stat, și nu se ia în considerare la stabilirea obligațiilor legale de plată sau a altor beneficii de asistență socială și se supune executării silită, în condițiile dispozițiilor privind executarea silită a creanțelor bugetare, numai pentru recuperarea sumelor plătite necuvenit cu acest titlu.

Art. 39. — (1) Fondurile pentru plata alocației, precum și pentru cheltuielile cu transmiterea dreptului la alocație se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) Cheltuielile administrative pentru verificarea îndeplinirii condițiilor și stabilirea drepturilor la alocație se suportă din bugetul local al unităților administrativ-teritoriale.

Art. 40. — Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, prin Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, monitorizează aplicarea prevederilor prezentei legi.

Art. 41. — (1) Dispoziția scrisă a primarului privind stabilirea sau respingerea dreptului la alocație și decizia directorului de recuperare a sumelor încasate necuvenit se pot ataca potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Cererile, acțiunile și căile de atac privind dreptul la alocație sunt scutite de taxa de timbru.

Art. 42. — (1) Familiile care au stabilit până la 31 decembrie 2010 dreptul la alocația familială complementară ori alocația de susținere pentru familia monoparentală, în vederea asigurării plății începând cu anul 2011 a alocației prevăzute de prezenta lege, au obligația să depună cererea și documentele doveditoare pentru stabilirea dreptului, în perioada 1—30 ianuarie 2011.

(2) Pentru familiile prevăzute la alin. (1) primarii nu au obligația să dispună efectuarea anchetei sociale.

(3) Pentru familiile prevăzute la alin. (1), veniturile care se iau în calcul la stabilirea dreptului la alocația prevăzută de prezenta lege sunt cele realizate în luna anterioară depunerii cererii.

Art. 43. — Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2011.

Art. 44. — Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerul Administrației și Internelor și Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului vor elabora normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului*, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 45. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2003 privind alocația familială complementară și alocația de susținere pentru familia monoparentală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 747 din 26 octombrie 2003, aprobată cu completări prin Legea nr. 41/2004, cu modificările ulterioare, se abrogă.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederi care nu au fost incluse în forma republicată a Legii nr. 277/2010 și care se aplică în continuare ca dispoziții proprii ale actelor modificatoare:

1. Art. VI, VII, VIII, IX și X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2011:

„Art. VI. — În tot cuprinsul Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată, al Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 7/2007, cu modificările și completările ulterioare, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copilului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, și al Legii nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei, cu modificările ulterioare, denumirea «Agenția Națională pentru Prestații Sociale» se înlocuiește cu denumirea «Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială», denumirea «direcția de muncă și protecție socială» se înlocuiește cu denumirea «agenția pentru plăți și inspecție socială», iar denumirea «direcții teritoriale» se înlocuiește cu denumirea «agenții teritoriale».

Art. VII. — (1) Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2012.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă art. 12—14, precum și art. 58 alin. (8) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice altă prevedere contrară.

(3) Prevederile art. II pct. 3, precum și ale art. V pct. 4 se aplică după cum urmează:

a) începând cu data de 1 ianuarie 2012, pentru cererile depuse cu această dată;

b) începând cu data la care se împlinește termenul prevăzut la art. 14¹ din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 25 alin. (1)**) din Legea nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei, cu modificările ulterioare, în cazul drepturilor stabilite prin dispoziție a primarului până la data de 31 decembrie 2011, dar nu mai târziu de 31 martie 2012.

(4) Până la împlinirea termenului prevăzut la alin. (3) lit. b), drepturile de ajutor social, respectiv de alocație pentru susținerea familiei se mențin în cuantumul stabilite anterior.

(5) Pentru drepturile reevaluate în condițiile alin. (3) primarul emite o nouă dispoziție.

Art. VIII. — Prevederile referitoare la constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor intră în vigoare în conformitate cu reglementările art. 4 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IX. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale elaborează hotărârile pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2011, cu modificările ulterioare, a Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copilului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 52/2011, și a Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 38/2011.

Art. X. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială are obligația de a lua măsurile necesare pentru modificarea programului informatic în vederea implementării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.”

2. Art. II, III, IV, V și VI din Legea nr. 166/2012:

„Art. II. — Modificările aduse prin prezenta lege la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 7/2007, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (2) și (3), art. 7, 9 și art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, se aplică începând cu drepturile lunii octombrie 2012, inclusiv pentru persoanele ale căror drepturi au fost stabilite până la această dată.

* A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 38/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 21 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare.

** Art. 25 alin. (1) a devenit în forma republicată a Legii nr. 277/2010 art. 24 alin. (1).

Art. III. — (1) Modificările aduse prin prezenta lege la art. 8 alin. (1) din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, se aplică începând cu luna octombrie 2012.

(2) Pentru drepturile de ajutor social, respectiv de alocație pentru susținerea familiei stabilite până la data prevăzută la alin. (1), noile cuantumuri, calculate potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. 416/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică de la data la care se împlinește termenul de verificare prevăzut la art. 14¹ din Legea nr. 416/2001, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 25*) din Legea nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. — (1) În situația în care drepturile reglementate de Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei, cu modificările și completările ulterioare, au încetat ca urmare a neachitării impozitelor și taxelor locale, acestea pot fi solicitate din nou, prin depunerea unei noi cereri și, respectiv, acte doveditoare la primarul localității de domiciliu ori reședință sau, în cazul drepturilor reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, la agențiile pentru plăți și inspecție socială județene, respectiv a municipiului București.

(2) În situația drepturilor reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, dreptul se acordă de la data la care a fost depusă cererea și pot fi luate în considerare documentele existente.

*) Art. 25 a devenit în forma republicată a Legii nr. 277/2010 art. 24.

Art. V. — (1) Persoanele care la data intrării în vigoare a prezentei legi se află în cele 4 luni de concediu fără plată pentru creșterea copilului, astfel cum au fost acordate în baza art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, anterior modificărilor aduse prin prezenta lege, sau care au finalizat acest concediu, dar copilul nu a împlinit vârsta de un an, 2 ani sau 3 ani în cazul copilului cu handicap, au dreptul la concediu pentru creșterea copilului și indemnizația aferentă, de la data depunerii cererii.

(2) Angajatorii au obligația de a aproba concediul pentru creșterea copilului, în condițiile art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, în caz contrar fiindu-le aplicabile sancțiunile prevăzute la art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. VI. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale elaborează modificările și completările Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2011, cu modificările și completările ulterioare, ale Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 52/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 38/2011, cu modificările și completările ulterioare.”

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

